40. Budapesten, a domonkosok Rózsafüzér Királynéja ünnepén

A főpásztor a rózsafüzérre és általa nyert kegyelmekre hívja fel hallgatói figyelmét.

Budapest, 1948. október 3.

A Boldogasszony Évnek nagyszabású megnyilatkozásaiba nagyon is beleillik a Rózsafüzér Királynéjának ünnepe és a fővárosi domonkosok hagyományos rózsafüzér körmenete.

A Győzedelmes Boldogasszony ünnepét üli ma az Egyház világszerte. Ama győzelemről emlékezünk, ami a rózsafüzérrel a kézben aratott a kereszténység 1571-ben Lepantónál. De a magyar történelem is emlékezik egy rózsafüzéres győzelemről. Temesvárnál aratták a magyar és keresztény hadak 1716-ban a török felett. Jenő herceg,[1] az imádság embere volt a hadvezér és ha őt katonái rózsafüzérezni látták, azt szokták mondani: Most hamarosan ütközet lesz, mert az öreg megint sokat imádkozik. Ugyanakkor az imádkozó Magyarország volt a küzdelem hátvéde. Ezt a képet Amerikában, Toledoban láttam a székesegyházban a múlt nyáron megindult lélekkel, könnyfátyolos szemmel.

A Rózsafüzéres Boldogasszony azt jelenti, hogy aki Isten Anyja minden emberit felülmúló hatalommal, azt a mi lehajló irgalmas édesanyánkká tehetjük a rózsafüzér buzgó végzésével. Dante mondja:[2] Aki Mária segítsége nélkül akar az égbe jutni, az hasonlít ahhoz, aki szárny nélkül akar repülni.

Különösen ajánlom a család rózsafüzérét. Amerikában már valósul a bányászmunkásból lett Peyton atya hálafogadalma: tízmillió amerikai családdal térdreereszkedve, a rádión keresztül vezetve naponta elmondatja az olvasót. Az én vágyam: egymillió csonka hazai katolikus magyar család térdreereszkedése és rózsalánca Mária felé határon innen, határon túl. Ez a lepantóinál és temesvárinál diadalmasabb erő; nincs éle emberek ellen, csak emberekért, javukra, megszentelésükre történik.

A Tízparancsolat és szeretet fundamentumán kérve kérem a felelősöket: ne tűrjék, inkább állítsák meg a küszöb felett és küszöb alatt történő embergyötrést. Ugyanezen a helyen a II. világháború alatt és végén nem késtem volna ugyanezt a felhívást megtenni; akkori helyzetemben minden emberileg lehetőt megtettem. Az Egyház Tízparancsolata, a Ne ölj! ugyanaz volt akkor, ugyanaz ma és marad akárminő viszontagság közepette.

A vérengzés egyetlen korhoz, egyetlen emberhez sem méltó és minden vérengzés újabb vérengzést szül. Akinek kezében van a hatalom fegyvere, a lelki emelkedettség terén, annak kell kezdenie a példaadást a társadalom számára és nevelésére. Puskaporral – mondja egy bölcs államférfiunk – lehet városokat elpusztítani, de

nem lehet vele egyetlen kunyhót felépíteni. A legnagyobb építő és kiegyenlítő erő az igazság mellett volt és marad mindenkor a szeretet.

Kettős rózsa-ünnep is van ma. Kis Szent Teréz, a mai nap szentje mondta súlyos betegen: Ha én meghalok, rózsaesőt hullatok a földre. A szeretet rózsaesője kell nekünk a lelkek behegedésére és megbékélésére. Ezért indítsuk el családról családra a vonagló föld másik rózsaesőjét, a rózsafüzért. Vele legyőzzük magunkat, megtérítjük a bűnösöket, megszenteljük Magyarországot és mind a választottság láncával eljutunk biztosan az irgalmas, kegyes és édes Szűz Máriához. Amen.

Lelőhely és irodalom

Arch. Primat. Mind. 6916/1948. (gépírás)

Mind. Proc. V–700/23. 149–150 (gépírás)

MKurir 1948. (38) okt. 4. III. 1., Mind. Doc. III. 241–242

1. Savojay Jenő (1663–1736.) hercegről van szó
2. Dante, Allighieri; Az elveszett paradicsom 33,1